

μάθημα μετριοφροσύνης. "Ότε άνθρωποι μηδεμιάς αξίας υποεμφανίζονται ενώπιον ἡμῶν διὰ προσόντα, τὰ ὅποια μόνοι αὐτοὶ ἀποδίδουν εἰς ἐκντούς, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ κλονηθῆ διὰ τινος ἀμφιβολίας ἢ ἐκτίμησις τῆς ἰδίας ἡμῶν αξίας; Εἶναι δυνατόν βλέποντες τοὺς τοιοῦτους, νὰ μὴ σκεφθῶμεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ ἡμεῖς νὰ πλανώμεθα ὡς πρὸς τὴν περὶ ἡμῶν αὐτῶν ιδέαν; Καλὸν, μέχρι τινός, ἢ εἰς ἐαυτὸν πεποιθήσις, ἀλλὰ καλλίτερον ἔτι τὸ νὰ συνδυάζηται μετὰ τινος δισταγμοῦ ὡς πρὸς τὰ προτερήματα ἡμῶν. Ἐὰν πράγματι τὰ ἔχωμεν, ἢ μετριοφροσύνη δὲν θὰ τὰ σμικρύνῃ.

[Ἐπετα τὸ τέλος]

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐξεδόθη, ἀναλώμασι τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, τὸ ἄρτι εὐρεθὲν συνταγματικὸν τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ τῆς πολιτείας τῶν Ἀθηναίων. Ὁ ἐκδότης Κ. Κένυον προέταξε μακρὰν εἰσαγωγὴν, ἐν τῇ περιγράφει τὸν πάπυρον, ἐξετάζει τὰ κατὰ τὴν γνησιότητα αὐτοῦ, ἀναλύει δὲ τὸ περιεχόμενον, ἐξαιρῶν ἰδίως τὰ χωρία ἐκεῖνα, δι' ὧν διορθοῦνται ἢ διαλευκαίνονται τὰ τέως περὶ τοῦ πολιτεύματος τῶν Ἀθηνῶν παραδεδομένα. Ἐν ταῖς σημειώσεσι σαφηνίζονται ὅσα τῶν χωρίων χρήζουσιν ἐρμηνείας, παρεξεταζόμενα πρὸς τὰς σωζόμενας πηγάς. Ἡ γνησιότης τοῦ κειμένου εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ἀμφιβολίαν, πάντα δὲ ὅσα ἐπάγεται ὁ Κ. Κένυον πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς οὐδεμίαν ἐπιδέχονται ἀντίρρησην. Ἀλλὰ δὲν φαίνεται ἐξ ἴσου κεκρίμενον τὸ ζήτημα: ἂν ἡ ἀριστοτελικὴ αὕτη συγγραφή εἶναι ἔργον γνήσιον τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. Ὁ Κ. Κένυον παρατηρεῖ ὅτι ἔχομεν βεβαίως πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἐν τῇ ἀρχαιότητι γνωστὸν καὶ ὑπὸ πολλῶν συγγραφέων ἀναφερόμενον σύγγραμμα περὶ τῆς τῶν Ἀθηναίων Πολιτείας· δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἰσχυρισθῶμεν μετὰ πάσης βεβαιότητος, ὅτι τὸ πονημάτιον τοῦτο εἶναι γνήσιον τοῦ Ἀριστοτέλους ἔργον. Ταῦτα κατὰ τὴν Νέαν Ἠμέραν.

Ἡ ὀ καθηγητῆς H. Weil ἀνήγγειλεν ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὴν ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιγραφῶν τὴν ἀνεύρεσιν νέων ἀποσπασμάτων τοῦ Εὐριπίδου, γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Flinders Petrie ἐν τινὶ τάφῳ τοῦ Κουρῶ (Φαγίου) καὶ ἀναγνωσθέντων ὑπὸ τῶν κυρίων Sayce καὶ Machafly. Ἐκ τινῶν ἄλλων ἐγγράφων, τὰ ὅποια μετὰ τῶν ἀποσπασμάτων εὐρέθησαν ἐν τῷ αὐτῷ ὑπογίῳ, ὑποτίθεται ὅτι ἡ ἀντιγραφή τῶν στίχων τοῦ Εὐριπίδου ἐγένετο πρὸ τοῦ ἔτους 230 π. Χ., διότι εἰς τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀναφέρονται τὰ βῆθῆντα ἔγγραφα. Τὰ ἀποσπάσματα τοῦ Εὐριπίδου εἶνε τρία καὶ ἀνήκουσιν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τῆς Ἀντιόπης. Τὸ μακρότερον τῶν ἀποσπασμάτων κατέχει δύο στήλας. Γνωστὸν εἶνε ὅτι πρὸ τινῶν ὁ κ. Weil εἶχεν ἐκδώσει καὶ ἄλλα τοῦ Εὐριπίδου ἀποσπάσματα, περὶ ὧν πολὺς εἶχε γίνῃ λόγος καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ παρ' ἡμῖν.

Ἡ ὀ Θεμισθῶς τοῦ Σαρδοῦ θὰ παρασταθῆ ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Βρυξελλῶν.

Τὰ διάφορα γερμανικὰ πανεπιστήμια ἀριθμοῦσι κατὰ τὴν τρέχουσαν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν φοιτητὰς ὡς ἑξῆς: Τὸ τοῦ Βερολίνου 5,527, τὸ τῆς Λειψίας 3,458, τὸ τοῦ Μονάχου 3,382, τὸ τοῦ Βυρτζβούργου 1,544, τὸ τῆς Τυβίγγης 1,250, τὸ τοῦ

Βρεσλάου 1,246, τὸ τῆς Βόννης 1,219, τὸ τῆς Ἐρλάγγης 1,054, τὸ τῆς Ἐϊδελβέργης 970, τοῦ Στρασβούργου 917 κλπ. Τοὺς ὀλιγοτέρους φοιτητὰς ἔχει τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Ροστόκ 371. Ὁ ὅλος δὲ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν ἀνέρχεται εἰς 28,711.

Κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Βερολίῳ Ἐλευθέρας Σχολῆς συνιστᾶται ὁμώνυμος τοιαύτη καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἐν Μονάχῳ ἰδρύθη ἑταιρία πρὸς διάδοσιν νέας διεθνούς γλώσσης ἣτις φέρεται τὸ ὄνομα Esperanto καὶ ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Δρος Σάμενχοφ ἐν Βαρσοβίᾳ. Τῆς γλώσσης ταύτης ἀναγνωσμάτρια ἐξεδόθησαν ἤδη εἰς 14 εὐρωπαϊκῆς γλώσσας.

Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, ὁ Σουλτάνος ἀσχολεῖται μετὰ πολλοῦ ζήλου περὶ τὴν σπουδὴν τῆς γερμανικῆς γλώσσης αἱ δὲ πρόοδοι αὐτοῦ εἶνε σημαντικαί. Ὁτῶ κατὰ τὰς συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ Γερμανοῦ πρεσβευτοῦ ὁ Ἀδδούλ Χαμὴτ σπανίως ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν διερμηνέως, ἐδήλωσε δὲ ποτε πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτὴν, ὅτι εἰς δευτέραν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐλπίζει ὅτι θὰ δυνηθῆ νὰ χαιρετῆσῃ τὸν φιλιτανο μόνον γερμανιστὴ. Ὁ Σουλτάνος ἀρέσκειται πολὺ καὶ εἰς τὰ προϊόντα τῆς γερμανικῆς φιλολογίας, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Χάινε καὶ τοῦ Γάιμπελ, ὧν καλλίστην τουρκικὴν μετάφρασιν ἔχει ὡς βοήθημα. Ἐκφράζεται δὲ ἐπαινετικώτατα καὶ περὶ τῶν ἔργων τῆς Βασιλείσσης τῆς Ρωμοῦνίας, τῶν ὁποίων βαρῦτιμον ἔκδοσιν ἔχει λάβῃ παρὰ τῆς συγγραφέως ὡς δῶρον.

Ἐξεδόθη τὸ Δ' τεύχος τοῦ Ἀθηναίου τμηματός τῶν Ἀνακρινώσεων τοῦ Γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, δι' οὗ συμπληροῦται ὁ ΙΒ' τόμος τοῦ περιοδικοῦ τούτου. Ἐν τῷ προκειμένῳ τεύχει δημοσιεύονται τέσσαρες πραγματεῖαι περὶ τῶν εὐρημάτων ἐν τῷ παρὰ τὰς Θήβας ἱερῷ τῶν Καθίρων ὑπὸ τῶν κκ. P. Wolters, B. Graef καὶ E. Szanto καὶ ἑτέρα πραγματεῖα τοῦ κ. W. Doerpfeld περὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀνακαλυφθέντος παλαιότερου ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, δι' ἧς ἀνασκευάζει ἀνακριθείας τινὰς τῆς περὶ Ἐκατομπεδίου ἄρτι ἐκδοθείσης διατριβῆς τοῦ κ. Λόλλιγκ. Πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον ἔχουσιν αἱ ἀνακρινώσεις περὶ τοῦ ἱεροῦ τῶν Καθίρων, ἐν ᾧ πρὸ πενταετίας περίπου ἔλαβε τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν ἀρχαιοτήτων νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς τὸ Γερμανικὸν Ἰνστιτούτον, ὅτε ἐκ προσκλήματός τινος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας κατενοήθη ἡ σπουδαιότης τοῦ ἱεροῦ ἐκεῖνου. Αἱ δημοσιεύόμεναι ἀνακρινώσεις συμπληροῦσι τὴν ἐν προηγουμένῳ τεύχεσι δημοσιευθεῖσαν περιληπτικὴν ἐκθεσιν περὶ τοῦ συνόλου τῶν εὐρημάτων, διότι κατὰ τινὰ δῆλωσιν τοῦ κ. Βόλτερς, τὸ Ἰνστιτούτον παρασκευάζει τὴν ἔκδοσιν ἰδίας μονογραφίας περὶ τοῦ παρὰ τὰς Θήβας Καθίρειου, ἐν ἣ λεπτομερεστάτος θὰ γείνη λόγος περὶ αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μανουὴλ I Γεωργίου Πατριαρχικοὶ Πίνακες. Εἰδήσεις ἱστορικαί, βιογραφικαί περὶ τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου μέχρις Ἰωακείμ Γ' τοῦ ἀπὸ Θεσσαλονίκης. 36 — 1884. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Οἱ χρονολογικοὶ πίνακες οἰωνοῦντες ἀρχόντων πόσον εἶναι συντελεστικοὶ εἰς τὴν ὀρθὴν ἀναπαράστασιν τῶν διαφόρων τῆς ἱστορίας περιόδων οὐδεὶς σήμερον ἀγνοεῖ. Διὰ τοῦτο καὶ τῶν παλαιῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ὑπάτων τῆς Ρώμης, ἵνα εἰς τοῦτους μόνον περιορισθῶμεν, ἀνεκάθεν μετὰ πολλῆς

σπουδῆς συνετάσσοντο οἱ πίνακες καὶ ἕως τῶρα ἀκόμη διορθοῦνται καὶ συμπληροῦνται μὲ τὴν βοήθειαν μάλιστα τῆς ἐπιγραφικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης τῶν νομισμάτων. Καὶ τῶν πρώτων λοιπὸν Ἀρχιερέων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, οἱ ἀκριβῆς χρονολογικοὶ πίνακες, ὅταν μάλιστα συνοδεύονται ὑπὸ εἰδήσεων ἱστορικῶν καὶ βιογραφικῶν, εἶναι μεγάλης σημασίας ἔργον. Ὅχι δὲ μόνον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἡ ἱστορία πολλαχῶς διαφωτίζεται, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλου ἡ ἱστορία τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Καὶ ποίαν μὲν θέσιν ἡ Ἐκκλησία κατέχει ἐν τῇ κοινωρικῇ τάξει τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀγνοῶν, ὅθεν καὶ πάντες γινώσκουσι τὴν μεγάλην ἐπίδρασιν τὴν ὅποιαν ἤσκησαν οἱ Πατριάρχαι ἐπὶ τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην τροπὴν, ἣν ἔτυχε νὰ λάβωσι τὰ ἔθνη καὶ ἡμῶν πράγματα. Μετὰ δὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Πατριάρχης κατεστάθη ὄχι μόνον τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ δουλεύοντος Γένους ὁ ἀρχηγός. Τίνες λοιπὸν ὑπῆρξαν οἱ κατὰ τὸ διάστημα τῶν αἰῶνων ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχεύσαντες, πότε ἀκριβῶς ἕκαστος ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ἀπὸ ποίας ἐπισκοπῆς ἀνυψώθη εἰς τὸ ὑπάτον ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, πρὸς τίνα ἱστορικὰ γεγονότα ἕκαστος ἐξ αὐτῶν συνέδεσε τὸ ὄνομα του ἐπ' ἀγαθῷ ἢ ἐπὶ κακῷ, πάντα ταῦτα εἶνε ζητήματα, τὰ ὅποια φυσικῶς δὲν ἐνδιαφέρουσι μόνον τοὺς εἰδικῶς ἀσχολουμένους περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ πάντα λόγιον ἄξιον τοῦ ὀνόματος.

Πλὴν δὲ τούτου, ἐπειδὴ οἱ κατορθώσαντες νὰ ἀναβῶσι τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, πρέπει ἐξ ἄπαντος διὰ τινος λόγου ὑπερόχης οἰαζόμενοι νὰ κατώρθωσαν τοῦτο, ἡ ἱστορία τῶν Πατριαρχῶν, ἣτις ἐξ ἄπαντος πρέπει νὰ συνοδεύῃ τὴν χρονολογικὴν αὐτῶν μνηεῖαν, διαφωτίζει πλείστα σημεῖα τῆς μερικῆς καὶ ἰδιαίτερας ἱστορίας τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ πόλεων, ἐν αἷς οἱ Πατριάρχαι ἢ ἐγεννήθησαν, ἢ ἐδίδαξαν ἢ ἐχρημάτισαν ἐπίσκοποι πρὸ τῆς ἀναρρήσεώς των εἰς τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα.

Τοιαύτους καταλόγους τῶν Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκτενεστεροὺς ἢ συντομωτέροισι ἔγομεν καὶ ἄλλους, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἀνεκδοτοί, ἀλλ' ὁ νῦν ἐκδοθεὶς καὶ ἐξ οὗ ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ γράψωμεν ταῦτα, εἶναι πληρέστερος καὶ ἀκριβέστερος ἐν πολλοῖς, διότι ὁ φιλοπονήσας αὐτὸν ἠδυνήθη ὄχι μόνον τὰς τῶν προηγουμένων αὐτοῦ ἐργασίας νὰ ἐπωφεληθῇ, ἐξελέγχων καὶ τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν, ὁσάκις εἶχον ἀνακριθεῖς ἀλλὰ ἐκ πηγῶν ἄλλων νὰ πορισθῇ πλείστας εἰδήσεις.

Ἀκριβῆ περὶ πάντων τούτων τῶν ζητημάτων ἐννοιοῦν δύναται νὰ λάβῃ ὅστις ἀναγνώσῃ τὴν Προδιόκησιν (ἢ ἐπεθυμοῦμεν ἡμεῖς ἄλλην ἐπιγραφὴν οἰκονομῆσαι) τοῦ βιβλίου. Ἐκεῖ πολλὰ ἔχρη νὰ μάθῃ ὁ περὶ τὰ τοιαῦτα περιεργός. Πόθεν ὁ τίτλος ὁ πατριαρχικός, πῶς κατὰ καιροὺς ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ χειροτονία του, πῶς ἐνεδύοντο οἱ Πατριάρχαι καὶ τίνες αἱ προνομίαι των, ποῖα τὰ καταλύματά των, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἀξιοπεριεργα βλέπει ἐκεῖ ὁ βουλούμενος. Ἠθέλησε δὲ καὶ εἰκόνας νὰ μᾶς παραθέσῃ τινῶν Πατριαρχῶν, ἐπιφανεστάτων μάλιστα ὁ κ. Γεδεών, πρᾶγμα ἀξιόλογον, διότι καὶ εὐχάριστον εἶναι νὰ βλέπωμεν τὰς σεμνὰς μορφὰς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐποίησαν τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν εἰς χρόνους παλαιούς, τίνες μάλιστα εἰς χρόνους ἑωρρούς, ὅτε καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Γένος ὁλόκληρον ἐπορεύοντο ἐν σκότει καὶ σκιά θανάτου, καὶ συγχρόνως κινεῖ τὸ ἐνδιὰ φέρων ἡμῶν τὸ νὰ λαμβάνωμεν ὅπωςδῆποτε ἐννοίαν καὶ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς περιβολῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ Ἱστορία τοῦ ἐνδι-

ματος, περὶ ἧς τόσον ἐνδιαφέρονται οἱ ξένοι ὡς σγερτικῆς πρὸς τὰ ἔθνη αὐτῶν πράγματα, παρ' ἡμῖν οὔτε ἐξητήσθη ἕως τῶρα, ἀλλ' οὔτε καὶ ἔρευνά τις συστηματικὴ, τοῦλάχιστον καθ' ὅσον ἡμεῖς εἰςέυρομεν, περὶ αὐτῆς ἔγινε. Δυστυχῶς οὐδεμίαν φροντίδα ἐνόμισαν καλὸν νὰ λάβωσιν οἱ ἐκπονήσαντες τὰς εἰκόνας περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῶν ἐκτελέσεως. Ἡ τοιαύτη δὲ αὐτῶν κακὴ ἀπέικασις φοβοῦμαι μήπως ἐλαττώσῃ καὶ τὴν πεποιθήσιν, ἣν πρέπει τις νὰ ἔχῃ περὶ τῆς ἐξ ὠρσμένων μνημείων γνησίας αὐτῶν ἀναπαραστάσεως.

Ὅπωςδῆποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα καὶ οἰαζόμενοι ἄλλας ἐλλείψεις καὶ ἂν εὐρη τις ἐν ἔργῳ, τοῦ ὅποιου θὰ ὑπῆρξε τῷ ὄντι πολὺ δυσχερὲς ἢ σύμπηξις, ἢ ἀλήθεια εἶναι ὅτι οἱ νέοι οὗτοι Πατριαρχικοὶ Πίνακες θὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ καλὰ ἑλληνικὰ βιβλία, ἐν οἷς δυνάμεθα προαίρειως νὰ εὐρίσκωμεν τὸν θησαυρὸν τῶν εἰδήσεων, οἱ ὧν συναποτελεῖται ἀξιόλογον καὶ περισπούδαστον μέρος τῆς πατρίου ἱστορίας. Σ.

ΓΡΑΦΟΛΟΓΙΑ

Α' Ζήτημα πρὸς λύσιν.

Εἰς τίνα ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐστίας ἀνήκει τὸ κάτωθι αὐτόγραφον; Διὰ τίνων σκέψεων ἐπὶ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος εἰσάγετε εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀνήκει εἰς αὐτὸν καὶ ὄχι εἰς ἄλλον;

Ἡ φωνὴ ἐρώμενος

Ἡ ὁ δημοσιευθῆ ἐκ τῶν ἐπιτυχῶν ἀπαντήσεων ἢ μάλλον δικαιολογημένη γραφολογικῶς καὶ θὰ δοθῇ εἰς ἀμοιβὴν ἐν καλῶν βιβλίων εἰκονογραφημένον.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΧΑΡΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ἐν καὶ ἐν πόσῳ κίβηνον;
Διὰ τί αἱ ἔξυπνα ἡμῶν ἀγαποῦν τὸν ὕπνον;
Τί ἐστὶν ἐπιτυχία;
Τί κίβησις μὲ τὸν πειρασμὸν;
Διὰ τί ἐπλάσθημεν ἀνόμοιοι;

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἐρ. Τί πράγματι περισσοτέραν θερμότητα;
Ἀπ. Τὸ σπέρμα τοῦ γραφεύου μου, διότι περιέχει πλείστας ἐπιστολάς μὲ θερμὰ συγχαρητήρια, μὲ θερμότερας συστάσεις, μὲ θερμότητας παρακλήσεις.
Ρήγας.

Ἐρ. Δύο καὶ δύο πόσα κίβηνον;
Ἀπ. Ἐν . . . τετράκουν.

Ἄδελφος.

Ἐρ. Ποία εἶνε ἡ καλῆτέρα ἡλικία;
Ἀπ. Ἐκείνη, ἣν δὲν ἔχομεν πλέον.

Ἰηθερωγράφος.

Ἐρ. Ἄνευ τίνος δύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος;
Ἀπ. Ἄνευ πνεύματος.
Δέλλα.

Ἐρ. Τί μισεῖ περισσοτέρον ἢ γυνή;
Ἀπ. Τὸν ἀδιάκριτον, ὅστις ἐρωτᾷ περὶ τῆς ἡλικίας τῆς.

Πετεινόμενος.

Ἐρ. Ἄνευ τίνος δύναται νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος;
Ἀπ. Ἄνευ καρδίας— ἡ γυναῖκά μου ἐπάτησε τὰ σπράντα.
Ὁ σέβυρος